

— Wienatyne: tykrai: Lietuwiszka —
Drukarnie.

AMERYKE. LOCNASTYS

D. T. BO CZKA SUKO.

Mahanoy - City,

Pa.

Drukawoje wyska, kas tik
ko reikaiaujo: iszskirent
laikraszti "SAULE",
drukawoje:

KONSTITUCYJES DER DRAUGISTU WY
OKIUS TYKLETUS, KWITUS, GROMATAS
PRASZANTES ANT WESEILES, WYSOKIUS
PLAKATUS GARSYNANTUS BALU, O TAI
POS-GI MAZUS PLAKATUS APTE KUPCZI
TE GRAZUS TYKLETUS SU WARDU IR
PRAWARDE.

Darbas buna puikei padaritas
o pigen ne kaip kitur.

NE UZMYRSZKI BROLEJ APIE SA-WO
WIENZEMI, KURYS NORY DEL JUS
TARNAUT

— :KNINGOS:-

• Spandintos ♦ locno ♦ drukarne ♦
D. T. Boczkausko

Mahanoy City, - Pa.

Takstantis Nakti ir wien, arabi
biskos historijos..... \$ 4,50

Keturios historijos apie Badery ir
Patoga Dohara, Ali-Baba ir 40 raz
oaininku, Stebuklinga Lampa, Sep
buklinga Lampa..... \$ 1,00

ABECEŁA, arba pradze skajtimo
def lietuviszku waiku c ir def suau
gusiu..... 25c.

"LINKSMI WAKARAI" dwi
dalys stora kniņga kury talpyna sawi
je wysokes pujkes historyjes, dajnas,
pasakeles i t. t. \$ 1,00.

Historyje apie giwenima wargdie
nes..... 35c.

Neuromokamas ziedas, historyje su
wys panazi in Aladyna..... 45c

Kalendorys 1890 meto..... 10c.

Kalendorys 1891 meto..... 25

Kalendorys 1893 meto..... 35c.

Graudus werksmai, arba apmisyslismas
apie muka Wieszpaties Jezuso
Pono..... 15c.

Kaip ingit pyningus ir turta 15c

PROCE + IR + DORYBE.

Puiki Historije.

Tolesnis traukis.

— Asz, ponas banker! — at
saki perimtas diaugsmu Pil
kewiczius. — Ponas palikai wis
ka ant apweizdos Diewo ir man
no; mislinau jog gerai padari
siu, jago szepa užrakisiu ir rak
ta paimsiu su sawim. Szitai rak
tas.

— Tai īabai iszmintingai ir
gerai padarei, ponas Pilkewi
cziu, — paszauki su diaugsmu
bankieris.

— Esmai dabar be rupesties
ir žinai, jog wiska rasiu da
wade.

Ant palepimo bankierius,
wisi tarnai, ka žopojosj isze
jo isz pakajaus. Likos tikta
bankieris ir staloris. Bankieris
atidari prie jio szepa, dirstele
jo in stalecius ir su gaļwa lin
gavo, ant žianklo, jog wiskas
celibeje.

— Wiskas paredke, ponas
Pilkewicziu. Esmai taw ne
iszpaskatinai dekingu igi
smert. Ne apsauga mano ir
usimirszius daug butu kasz
tawia. Czion ira sudeta daug
piningu. Jago ne butume ma
nias ižgelbejas, szendien butau
apszauktu usz apgawika ir wa
gi. Da karta taw dekui, giaras
ir doras staloriau, Ne užmir
sziu tawias mano giwenime igi
smert. Dabar pasakik man at
wirai, kuom galu taw geras
žmogau atlignant! Kalbek dra
sei!

Pilkewicziu stojo aszaros
akisia isz diaugsmo ir susiju
dinimo. Wakar galejo geriau
iszrekszt sawo wargus priesz
bankeri; nes szendien jio bu
das ne pawelina ant to, ba ro
dos reikaiau užmokestis usz
apsaugojima bankierius no
wagi.

Ponas Rublewiczius wienok
buvo žmogum protingu, ir tu
rejo tokis biegłuma, jog konia
žmogaus misles galejo suprast.
Paziņojas tuojaus, jog staloris
ka tokis slepe sawije, o to ne
drusta pasakit. Iszkwotis taje
slaptibia ir nusisipojas tar
ri:

— Tai taw žmogeli eina a
pie ta niekus — keliai szimtus
rubli! Ne reikalingai sawe
warginai ponas Pilkewicziu,
ir ne pasakie man tuojaus, ka
da pradejai dirbt. Kaip wadi
nasi tas nedoras žmogus, ka
taw spire ataduo?

— Wirwele, muloris!

— Man toji prawarde gir
data. Teip, atsimenu saw; jisai
cion dirbo keliai kartus mano
name prie statimo kaminiu ir
luftu pezcjuo; nes man labai
neperatik ir liepiā jia no dar
bo nuguit. Dabar kas kitas;
prisinnisk jin pas mane, o asz
jiam iszmokesiu wiska. Tuom
laik tiek sveikas ir nesiru
pik; ne užmirsziu niekados a
pie taw.

Norejo Pilkewiczius pad
kawot ka nožemniause, nes jau
benkieris greitai prasizalino.
Linksmas ir laimingas etalo
ris pakeli rankas in dangu de
kawodamas Diewui usz Jio
małonia ir stebukla.

Tuom laik prabego nedele
no laiko kada pas bankerii at
sikito wagista. Turtingas ban
kieris ne daug ka dari isz to
wagistos, tikta jio pati trupu
ti gailejosi ne kuriu daigtu.

Garsas apie dora pasielgima
staloriaus pasklidu po cieta

Warszawa. Pasipile daugibe
astpelawimu, teip, jog staloris
turejo painit net penkis gizelus
o ir tai ne galejo walot darbo.
Ponas bankieris atidari del sta
loriaus sawo maszna ir ant
wisko dawinejo piningu; usz
tat staloris mokejo už wiska
gatawais piningais, nebijdoma
mas uszpuolimo isz szalies sko
liniaku. Wirwele po atemimui
piningu ir nesirodi Pilkewi
cziu in akes, sededamas per
kiemeli, meti ta naszta in
kiemeli, Pūldama ta naszta, iž
dawi ne szioki ne tokis baſa,
jog net Pilkewicziu płaukai
ant gałwo stojo. Wirwele pa
tempo ause ir rodos klausia
wałanda, paskui apsimalzinias
sawo baimeje, atsiraiku ir nu
ejo in sawo grinczia.

Gilukas staloriaus atsikrepi
in jin, ir butu jau suwisu la
mingas, kad žinotu kur buna
jio augintine Juze. Nes ka! din
go ije kaip akmuo in wande
ni. Laibause nerimawo staloris,
jog sunus jio Franas kožojo
gromatoje raszi klausdamas
apie ijaje. Senis-gi matidamas,
jog sunus da turi pririzsima
prie sieratos, priweristas buwo
jiam mefut ir daneszinet, jog
Juze sveika ir linksma ir la
kia jlo sugrižtancio. Buwo tai
pirmutini kłaida Pilkewi
cziu kokia sawo giwenime
papildi, slepdamas priesz sunu
apie dingima sieratos. O ta
iszejas su ziburiu, prisiart
no pie tos naszto, Pilkewi
cziu stojo perintas baime.
Gulejo sukruwintas zmogus,
wos duodamas żenklus giwas
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

Iszejas su ziburiu, prisiart
no pie tos naszto, Pilkewi
cziu stojo perintas baime.
Gulejo sukruwintas zmogus,
wos duodamas żenklus giwas
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

Ir nebludo senis, kaip tai ne
trukui dažiuosime. Wiena nakti,
kada Pilkewicziu ne gale
damas užmigt mislidamas apie
biedna sierata, — ižgirdo ant
kart no szalies nedorau kai
mino, koki tai dundejima ir
waida. Staloris atsikeli no lo
wos, pradari žanga ir prisiklau
sinejo tamsibeje nakties tam
waidui, kaip jiam rodesi dwie
ju žmoniu.

Tai bus mano milemas
kaiminas grīztantis girtas isz
karzemos namon ir waidijesi
su pacia, arba su kitu knom,
mislinio stoloris. — Nes kas tai
gal but? Kas czion sudejawo
buti. Kad tikta ne butu
kokia žudinsta!

Waidas nutiło. Pilkewiczius
paklausias wałande, uždari
žanga ir užgesinias žwakia, at
siguli in taw.

— U-gi kas mane apeina
girtuko! Asz noriu miego ir
gan!

Miegas wienok nesikizo ir
norint staloris stengesi užmigt,
ne galejo. Tasai waiotojas per
remi jin baisei. Ne galejo mis
liu iž galwos iszmuſzt, jog ten
turejo kas baisaus atsitikt.
Usigeidi pertai ejt ir persika
not. Pradejo reditis ir jau keti
no žwakia uszžibint, tame iž
girdo žingsnius darze kaimino
artinanczius link namelui.
Szirpule perejo per kuna Pil
kewiczius.

— Ar ūkais ne bys tai
Wirwele, — mislinio staloris,
— nes ka jisai weike szituom
laiku darze?

In keles minutas po tuom
kas tokis lengwai in žanga pa
barskino, szaukdamas pri
malsiu baſu.

Ponas Pilkewicziu! po

nas Pilkewicziu! Staloris nie
ko ne atsaki. Pazino jissi ba
sa Wirwele, ne noredamas
jio in akes matit ir laukt kas
czion nusides, ne atsilepi.

— Tai īabai gerai, miega
kaip užmusztas, suniurejo
Wirwele. — Dabar ne suzo ne
los!

Po tuom atsitolino greitai ir
ne durawus penkiu minutu,
wela dawesi girdet žingsnei
darze. No szwiesos zwiazdziu
patemino Pilkewiczius, jog
Wirwele, ka tokis neszi ant
szewi, kaip rodos maiša sun
ku, o prisiartinius prie twore
les kiemeli, meti ta naszta in
kiemeli, Pūldama ta naszta, iž
dawi ne szioki ne tokis baſa,
jog net Pilkewicziu płaukai
ant gałwo stojo. Wirwele pa
tempo ause ir rodos klausia
wałanda, paskui apsimalzinias
sawo baimeje, atsiraiku ir nu
ejo in sawo grinczia.

— Ne mislik dabar apie
atliginima tikta apie Diewa,
kuris taw giwaste apsaugoj.
Bukis malszus, ba susijudini
mas taw kenke. Užmigkie wa
laidele. O gal gidinto par
west?

— Ne, nereiķe, jau man ge
riau. Tas žatras norejo mania
užmuszt, bet jiam ne pasiseki.
Apałpu no užduoto ipo ir nu
begimo krauso. Piktadaris gi
mislino, jog esmai užmusztas..

O! pamies jisai mania!

Pilkewiczius weļa praveri
laugo ir tikuomo nakties ižgir
do, kaip Wirwele suwarsti du
res grinczios ir druczei uszstu
mi. Staloris pałaukias da wa
laidele, girdedamas pritrosz
kusi kwepwimia, paeinanti no
inmostos naszto in kiemeli. Po
tuom uždegi žibintaitė, noreda
mas pamatit, kokia dowana ap
teudrinio Suktaiti, jog ant ri
tojau buvo kaip sveikas.

— Ponas Pilkewicziu, te
gul taw Diewas užmoka usz
taw puikia ir dora szirde!

— tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

— Ne kalbek apie tai, — at
saki staloris. — Padariau ta, ka
kriksztoniszka priwalaumas
liepi. Asz ant galu ne zinau
nieko, ar man kokia skriauja
kada padarei. O kad ir teip
buti. tai ne noretau apie tai
suwis žinot. Dekui Diewui,
pałaiminimas dangiskas guli
ant mano galwos ir ne noretau,
ida nt dazinojas ka toki, ture
tau susirupint.

— (Tolaus bus.)

jegu pridawi. Akes pradejo
praszwist.

— Tai tu, ponas Pilkewi
cziu! — tari jaunikaitis drutes
niu baſu. Ach! dabar nieko
nebija, bile pas taw bunu!..
Izstikro randuoſiu gerose ran
kose!.... O tas prakeiktas
žatras! norejo mania nužudint
nes mania Diewas apsaugoj..
Ne dowanosiu jiam, atligi
siu!....

— Ne mislik dabar apie
atliginima tikta apie Diewa,
kuris taw giwaste apsaugoj.
Bukis malszus, ba susijudini
mas taw kenke. Užmigkie wa
laidele. O gal gidinto par
west?

— Ne, nereiķe, jau man ge
riau. Tas žatras norejo mania
užmuszt, bet jiam ne pasiseki.
Apałpu no užduoto ipo ir nu
begimo krauso. Piktadaris gi
mislino, jog esmai užmusztas..

O! pamies jisai mania!

Susijudinimas welei jin a
palpino. Staloris usiemi gelbe
jim užmoksta apie ižgirdi
tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

— Susijudinimas welei jin a
palpino. Staloris usiemi gelbe
jim užmoksta apie ižgirdi
tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

— Ne, nereiķe, jau man ge
riau. Tas žatras norejo mania
užmuszt, bet jiam ne pasiseki.
Apałpu no užduoto ipo ir nu
begimo krauso. Piktadaris gi
mislino, jog esmai užmusztas..

O! pamies jisai mania!

— Susijudinimas welei jin a
palpino. Staloris usiemi gelbe
jim užmoksta apie ižgirdi
tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

— Ne, nereiķe, jau man ge
riau. Tas žatras norejo mania
užmuszt, bet jiam ne pasiseki.
Apałpu no užduoto ipo ir nu
begimo krauso. Piktadaris gi
mislino, jog esmai užmusztas..

O! pamies jisai mania!

— Susijudinimas welei jin a
palpino. Staloris usiemi gelbe
jim užmoksta apie ižgirdi
tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

— Ne, nereiķe, jau man ge
riau. Tas žatras norejo mania
užmuszt, bet jiam ne pasiseki.
Apałpu no užduoto ipo ir nu
begimo krauso. Piktadaris gi
mislino, jog esmai užmusztas..

O! pamies jisai mania!

— Susijudinimas welei jin a
palpino. Staloris usiemi gelbe
jim užmoksta apie ižgirdi
tai pasakias, isztrauki ranka
in stalori. — Uz mano nedo
ribair niekadejista padarita
del tawis, man geradejingu
mu užmokejai, kurio ne nupel
nua.

